20260120 - Vitti alle Olimpiadi Milano Cortina 2026

📣 VittRos Sera 📣

inteligentni periodic

Vitti na Olimpijskih igrah Milano Cortina 2026 :

„Nismo samo značke... Smo ljudje.“

Članek je dolg, vendar si lahko takoj preskočite na zaključek!

29. januar 2026: 1. izmena!

Danes se začne! 😀 Kakšna vznemirjenost! Doma se oblečem zelo zgodaj... Moram se prvič predstaviti v Assagu v Milano Fleet Depot! Moja

izmena se začne ob 16:30. Grem tja z avtom, ker sem malo živčen 😟, navdušen 😝, čustven 🥳 in ne vem točno, kam naj grem...

Vse novo, vse se je treba naučiti... Pravijo, naj grem tja z javnimi prevoznimi sredstvi, še posebej z metroom, vendar se bojim, da ne bom našel kraja... Potem hočem razumeti, moje izmene se začnejo zgodaj zjutraj, ob 6:30! In včasih se končajo pozno, ob 1:30 ponoči!

Kdo ve, ali bodo ob tej uri še javni prevozi! Vseeno, da skrajšam, odidem zelo zgodaj, praktično takoj po jedi...🍽 malo po 2. uri... malo se izgubim kot ponavadi... in uspem priti v Assago, malo se vozim okoli foruma, mislim, da je moj kraj tam nekje, kdo ve? Poskušam vstopiti na parkirišča foruma... hmm, ne zdi se mi, da je to kraj, kjer bi lahko pustil avto.

Obrnem se, vstopim na parkirišče, fant me vpraša, kam grem in ali imam dovolilnice za parkiranje! Kaj jaz vem? Kdo ve... Pokazal sem mu značko prostovoljca za Milano Cortina 2026, vloga voznika. Pravi, da je v redu: lahko vstopim, vendar mi ne da nobenih informacij o tem, kam naj grem. Tako parkiram blizu predora za pot v Forum in se odpravim tja.
Ne najdem ničesar, samo kup ljudi, nekateri v uniformi prostovoljca, precej zaposleni, ki hodijo povsod. Malo me je sram, nato pa vprašam ljudi, ki stojijo pod šotorom... niso oni!
Uf... zdi se, da sem šel v napačno smer! Depot in upravljanje voznikov sta na drugi strani predora! Vrnem se po svojih stopinjah, vzamem svoj avto in ga parkiram naključno malo dlje na precej praznem parkirišču... z veliko avtomobili iz voznega parka... in začnem hoditi s forumom za hrbtom...
Vidim druge prostovoljce, dobro! Vidim fanta, ki se vozi v avto, vprašam ga, če ve, kje je Milan Fleet Depot, pove mi, da je on vodja Depota! Fantastično! Kdo drug kot on lahko ve, kje je moje mesto, moj avto, moja vloga in mi da vse informacije...

odpravim se po navodilih, mimo parkiranih avtomobilov voznega parka. Lepih, sijočih, pisanih, novih! Nekateri lepi avtomobili, ki bi jih res rad vozil, drugi utilitarni, drugi kombiji, tudi ti lepi! 🤩
Pridem do pisarn, zunaj vrsta desetak kemičnih stranišč, kot tista na gradbiščih, ni najlepše, ampak v redu, je sodobna postavitev... torej dobro je, da obstajajo! 😎
Mislim, da je čudno, da sta na dveh sosednjih straniščih list papirja, ki označuje, da je to rezervirano za ženske... ali je možno, da je razmerje moških in žensk tako neuravnoteženo! Kdo ve...

Končno vstopim! Veliko ljudi... so ograje za urejanje čakalne vrste prostovoljcev za prijavo, vsi v uniformi prostovoljca...

MILANO CORTINA 2026

No, našel sem svoje mesto, to bo moja baza za celotno obdobje, ko bom prostovoljec! Tri dekleta vzamejo moje podatke... prvi dan, vse je treba zabeležiti, vendar ni težav, niti za dvojni priimek!
Nato grem naprej, drug oddelek, tukaj mi dodelijo avto, kdo ve, kaj mi bodo dali... in ali bo isti vsak dan? Kdo ve... videli bomo... vse je treba odkriti!

Prosijo me za vozniško dovoljenje! Ampak kako, dodelili so mi vlogo voznika in želijo vozniško dovoljenje??? 👺 Ali niso mogli pomisliti prej in ga zabeležiti v moj račun? Ali informacijski sistemi niso sinhronizirani? Je vse podvojeno? Želel bi jim predlagati normalizacijo podatkovnih baz, morda porazdeljenih, z geografsko redundanco! 🤔

Prejmem elektronsko sporočilo, da lahko grem po kosilo... v nekakšni menzi pod šotorom... zdi se mi, kot da sem na vaši zabavi...
Vendar je 4 popoldne... niti jaz nimam volje jesti kosilo ob tej uri! Kako bom potem zdržal do ene ponoči! Zato vzamem vrečko za kosilo 🥡 in se skrijem v prostor za sprostitev... in pišem malo kode za vittrosviaggi... sem res navdušenec!

Grem pogledat avto... medtem ga moram najti... mislim, da bo Panda... uf...

Tukaj je... mama, kaj je to? Narejen je iz Lego kock! Ne, ne, ampak ta tekstura namesto mreže... zdi se, da res spominja na Lego kocke!

In tisti znak na vetrobranskem steklu in napis? Kdo ve, nalepijo ga na avto po pregledu, takoj ko pride iz tovarne, in niso pomislili, da bi ga odstranili... ampak jaz jih bom odstranil!
Ummm, bolje, da naredim fotografijo in grem vprašat, videl sem, da ga imajo vsi...!
Fanta s prijave in prostovoljci takoj, ko slišijo, da jih želim odstraniti, zgroženi! To so kode, ki avtorizirajo avto, ki ga prepoznajo kot avto organizacije in mu dovolijo voziti po središču Milana! Drugi prostovoljci, ki so delali prejšnje dni, so mi dobesedno rekli: „Kako, ves dan smo se trudili nalepiti znake za dovoljenja na avtomobile in ti jih želiš odstraniti! Želiš zavreči vse naše delo!“ Ummm 😉 dobro, da sem enkrat počakal trenutek, preden sem ukrepal...!
Vseeno, tam stojim in ne vem, kaj naj storim, celo malo dolgčas mi je in prejmem nalogo... pravzaprav mi vodja pošlje sporočilo, da me vpraša, ali sem videl nalogo... Moja draga! In kdo je videl, slišal kaj! Kdo ve, pogledam v aplikacijo za voznike olimpijskih iger in vidim, da moram iti v Milano na Piazza della Repubblica v Olympic Family Hotel! Dobro, grem v naglici... Na trgu je živela moja draga prijateljica iz časov univerze. Veselim se, da se vrnem!

X-2433

Pridem in ne razumem, aplikacija pravi, da sem prispel, ampak kje je ta Olympic Family Hotel? Pričakovala sem nadstrešek hotela z blagovno znamko zgoraj, ampak nič... in ni nikogar, da bi vprašal... nekaj avtomobilov policije pod hotelom, lepo, kajne, še več, na drugi strani ulice Panfilo Castaldi glede na hišo od Carle... kdo ve... bolje, da grem, preden mi kaj rečejo!

Naredim krog po bloku, grem mimo svoje gimnazije... kakšni spomini! in se vrnem na Piazza della Repubblica... tokrat je tam Ulysse nekega prostovoljca... in Olympic Family Hotel je prav tisti! Blizu Carline hiše! Kakšna smešna šala! Zakaj ne bi dali pravega imena hotela? Kdo ve... Vseeno je moja naloga čakati... da nekdo izstopi in ga hoče nekam odpeljati... od 19. ure naprej do 23:30 čakam v mrazu, vendar me uniforma ščiti... in Avanti (moje cigare) me družijo, nato sem se veliko pogovarjal z osemnajstletnim fantom, kakšna lepa starost! ki je pogodbeni delavec za olimpijske igre, da bi parkirišče zanj prosto... in potem s vodjo tega območja, Filipincem, sva se pogovarjala o čiharonu in balootu, (tipična filipinska ulična hrana), kdo ve, kako se pišeta!

In ni res, da sem se dolgočasil, spoznal sem veliko ljudi, vsi navdušeni... to je lepota!
In to navdušenje me je spremljalo še vsaj 3 dni, doma!
😀 😂 🙂 🥳 🤪 🤠 🤗 😎

05. februar 2026: 2. izmena!

Drugi dan! Še vedno čustva... vendar že vem, kako deluje. Prijava in nato dodelitev avtomobila, potikanje po parkirišču, v temi iskanje svojega delovnega orodja...

vendar vidim, da moji novi prijatelji, drugi vozniki, ne gredo takoj v vrsto, ampak gredo v prostor za sprostitev, poleg tega fantje s prijave še niso pripravljeni, zato nima smisla stati tukaj in jih gledati, kako odpirajo torbe!

Ob 6:30 se približno vrnemo na prijavo in prostor je poln! V redu... potrpežljivost, naredimo vrsto in se pogovarjamo...

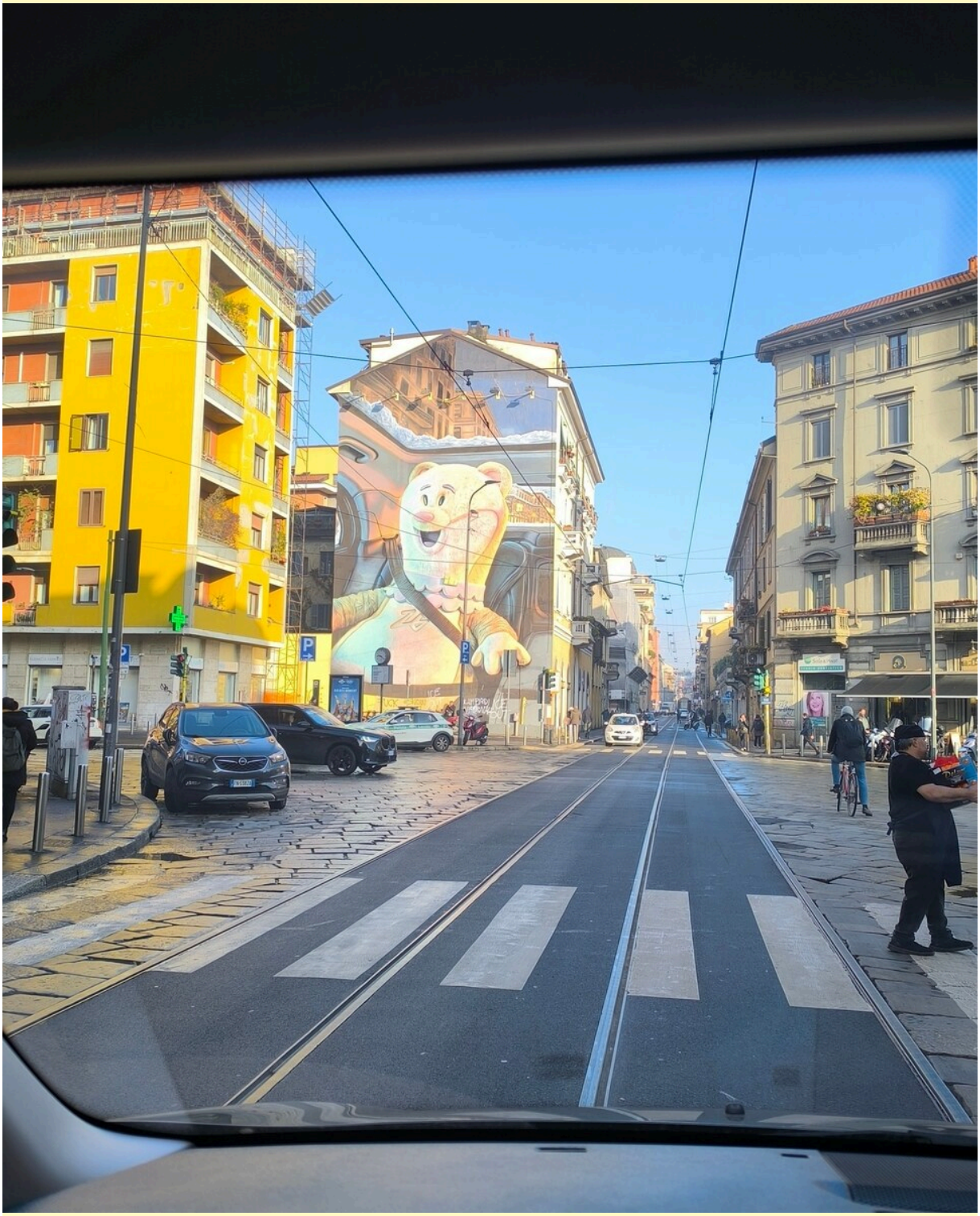
Ko je moja na vrsti, mi dajo prosojno torbico s ključi avtomobila, servisni telefon, kreditno kartico za gorivo in potem na dvorišče po avto...

Umm... kdo ve, če je to ta! Bo vrsta zanj! Komu ga ne bi bilo všeč! Najdem svoj avto: to je lep kombi Ulysse, barve mišje sive... ni slabo!

Prejmem nalogo: OVM... kdo ve, kaj je to??? Vendar odidem... Milano je lepo in pripravljeno za ta dogodek... še nikoli nisem bil v mestu, celo palače so se pripravile na zabavo!

Ko sem na območju, ne morem slediti cesti, ki bi mi jo navigacija pokazala! Obstajajo ovire in promet je le v nasprotni smeri, kot bi želel iti jaz! Naredim par krogov in nato uspem doseči svoje parkirišče na drugi strani, parkirišče OVM! in odkrijem, da akronim pomeni Olympic Village Milan! Kakšna sramota, nisem vedel... ali morda se nisem spomnil... verjetno so nam na tečajih razložili vse akronime... morda sem se pa zamotil!

Tam je veliko ljudi, pa tudi policija, mestni redarji in pomembne osebe v civilu, z značko z značko organizacije...

Začasno parkiram na mestu, ki mislim, da je zame, tam so znaki TX, znaki za začasno prepoved parkiranja z natisnjenim občinskim odlokom za utemeljitev prepovedi parkiranja... vseeno za varnost sestopim in grem vprašat policiste, ne vedo, pravijo, da je kaos, ker danes pride predsednik republike, in mi svetujejo, naj vprašam mestne redarje. Ko pridem do njih, me eden od pomembnih ljudi v civilu napade, takoj ko

začnem govoriti, mi reče, da tam ne smem biti, da če ne odidem, bom dal kombi odstraniti z mestnimi redarji, da so tam občinski znaki, ki „jasno pravijo, da se ne sme parkirati za celotno obdobje olimpijskih iger“! Ampak jaz sem z olimpijskih iger! Verjetno kak manager z manijo protagonizma, ki ne zna prepoznati uniforme prostovoljcev!

POLIZIA

Vseeno se odmaknem, užaljen, bojím se celo aretacije in začnem govoriti z drugimi, s prostovoljcem, kot sem jaz, ki je trenutno tam kot varnostnik, vodja nekega depoja, tam blizu pravi, da ne, da je moje mesto prav tam, da me bo zdaj peljal in bo poskrbel... malo se bojim in bi najraje obupal, nato pride sporočilo mojega vodje, da je moje parkirišče pravilno in je prav tam... zato bolje parkiram in grem v druženje, v zabavo!

S policisti se fotografiram, zdaj sva prijatelja!

Pomembne osebnosti prihajajo! kdo ve, kdo so! in z Maserati!
In kdo ve, kdo je voznik Maseratija...!

Mislim, da je župan Beppe Sala!

Tisti na levi je moj prijatelj Andrew, zbiralec

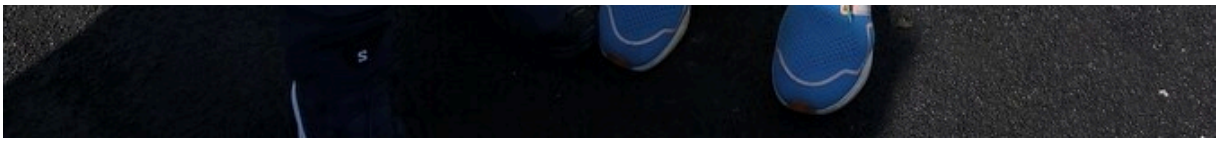
značk z različnih olimpijskih iger (zatiči)

Pod Olympic Village Milan!

SALOMON
marazz

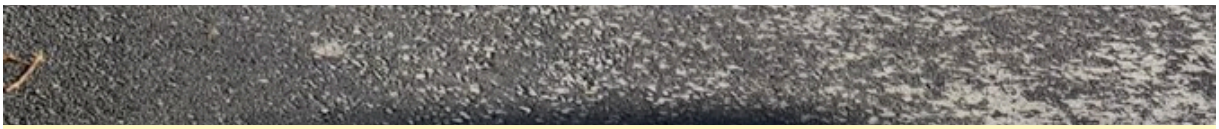

Predsedniška procesija!

Moja prijateljica Corinne, učiteljica umetnostnega drsanja... iz Torina!

in namesto tega ta gospa prihaja iz Kanade! Razumete, kajne?

in Cristina, prostovoljka s prijave! Iz Kitajske!

In nato, ko končam, se fotografiram z avtom, ki bi ga danes želel voziti! Oprosti Ulysse, moj lepi mišek!

G
HB-535T

G

G
HB-535TP

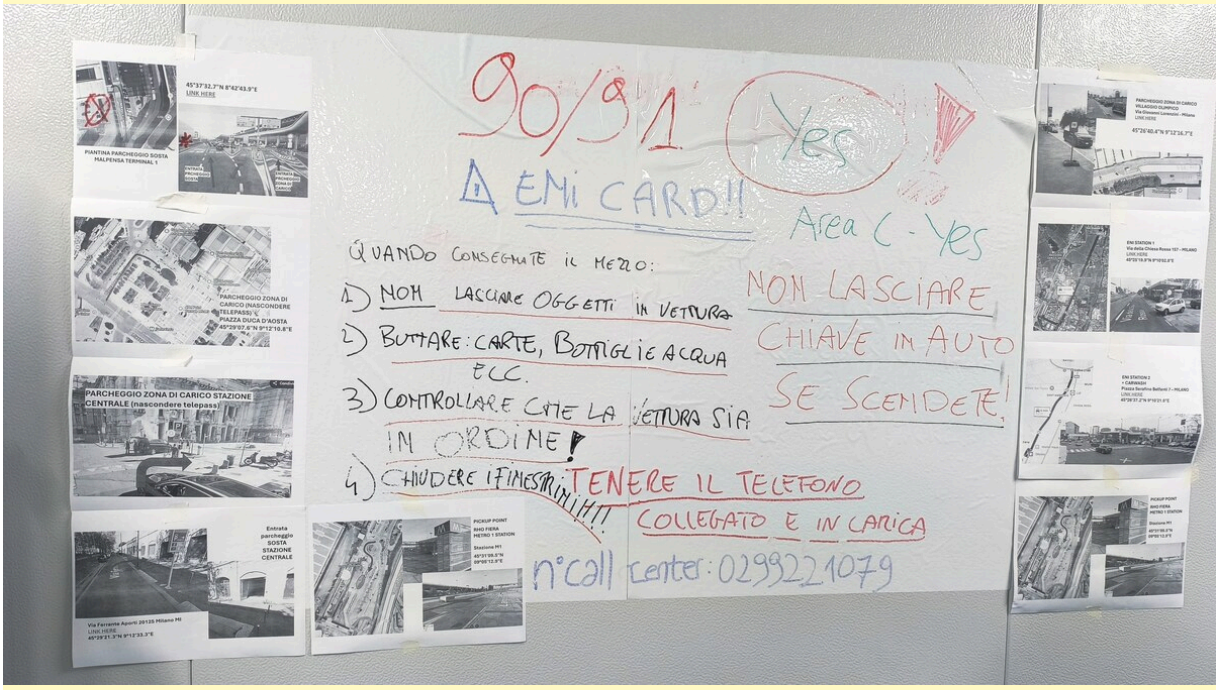

G
HB-535TP

05. februar 2026: 3. izmena!

Začetek izmene ob 6:30 zjutraj! Drugo jutro zapored budnica pred zoro! Uf, in še dežuje! Iz hiše odidem ob 5:50 brez dežnika! Mislim... nikoli še nisem videl prostovoljca z dežnikom... malo kot Alpince! niso topni v vodi! Pridem na parkirišče P7, naj bi bilo za nas, približno sto mest rezerviranih za prostovoljce s 6:30 urno izmeno, in presenečenje! Stražar na zapornici pošilja vse nazaj! Tudi prostovoljce na izmeni... okrožnica zadnjega trenutka prepoveduje P7 na dneve 6., 10. in 16. februarja! V redu, potrpežljivost... pove nam, naj gremo na parkirišče metroja... kje??? Naredim nekaj krogov in ugotovim, da je praktično na vhodu v Forum, v redu pridem in plačam 2 evra, k vragu! in še vedno močneje dežuje in jaz sem snel kapuco jakne. Odločim se, da bom vrgel vragu ne-topnost v vodi in vzel dežnik, ki je vedno v avtu... in zdaj? Kako naj grem do depota? Kdo ve... približno... vzpenjam se po nadvozu, prečkam glavno cesto in dobim pametno idejo, da sestopim po travniku na parkirišču P7... ahhh! trava je mokra, in predvsem zelo spolzka! Drugi prostovoljci, ki so kot jaz pustili avto pri metru, se malo smeje komentirajo: ni dan za čudne poti... medtem je na P7 nekaj avtomobilov... spomnim se, da sem Alpinec, poročnik... kaj je že 800 metrov pod vodo za nekoga, ki je bil 6 mesecev v vojaški šoli Alpincev (SMALP) v Aosti! Pridem do depota in poskusim opraviti prijavo, ne deluje... vendar zdaj poznam "kokoš" in rečem prostovoljcu: vem, to je problem, ne prebere QR kode... tudi druge dni... vendar on, tehnični prostovoljec, vedno isti, ga zna rešiti... predaj mu žogo!

Zdaj sem izkušen, ali pa mislim, da sem! zato naredim fotografijo oglasne deske s sporočili: lahko gremo po prednostni pas avtobusa 90/91, dobro WOW! 😄🤠 in potem so tam fotografije parkirišč TX, tistih, kjer moramo čakati na naloge... tako da jih prepoznam!

Grem iskat avto, še eno Pando! Uf... mi bodo kdaj dali Maserati???? 🤣😂 Moje parkirišče je še vedno Milan Family Hotel, piazza della Repubblica... ahahahah! poznam ga, zdi se mi kot doma, bo lep dan, čaka me malo

pogovora z vodjem Justinom in veliko pogovora! Ampak...! parkirišče je polno in Justin mi reče, naj počakam eno uro na parkirišču ATM v via Vittor Pisani! Dobro, ampak kje je? kdo ve, tukaj blizu... navigacija me pripelje... vstopim... fantje me veselo pozdravijo! pustijo mi parkirati in nato mi povejo ceno! Verjamem, da so bili veseli! Kdaj so pričakovali, da bodo zaslužili s prostovoljci...! Izstopim, najdem pravo parkirišče, v 3. kleti... moja draga... ali moram biti tukaj eno uro? Ma ne! grem ven in si privoščim zajtrk, fantastičen bar, zelo mi je bil všeč, natakarica tujka, temna, ampak z ravnimi lasmi, torej ni afriška, pretemna, da bi bila Indijka... kdo ve, običajno vedno navežem stik, danes pa ne! Kdo ve... in tudi lastnik (?) je prikupen... pustil me je, da kadim za mizami zunaj za mojo uro čakanja...

Vrnem se na parkirišče in rečem Justinu: živo, Justin grem v druženje!

Federica Pellegrini! Ko to povem Eleni! In Monakova veleposlanica pri Združenih narodih!
Pellegrinijeve nisem prepoznal, zato sem se malo prijazno pogovarjal in nato jo vprašal: Ampak ti, kdo si??? In ona: **Federica Pellegrini!!!** 😱 ampak ti si legenda... prebral sem tvojo knjigo... če bi vedel, bi jo prinesel s seboj, da bi podpisala...
K vragu! Kakšna sramota! Na srečo sem ji rekel, da imam njeno knjigo...!

Nosilke bakle!!!

WELCO
Benven
MILA
RTINA 2026

LCOME
envenuti
M058
MILA
RTINA 2026

WELCOM
Benvenu
M058
MILANO CORTINA 2026

MILANO CORTINA 2026

Justin me prekine pri prijaznih besedah z veleposlanico... mislil sem, da sem tudi jaz diplomat...!
Dobro, moram peljati dve španki na drsališče... na forum, blizu depota... ko pridem, naredim tri kroge okoli različnih krožišč, ker ne najdem pravega vhoda, nato ga najdem... čudno, tam je hotel, ampak tudi ogromno parkirišče z velikim travnikom...
Ker je približno 11:30 in še nisem prejel nove naloge, mislim, da grem v depot po vrečko s hrano... V šotoru mi rečejo, da potrebujem elektronsko sporočilo s kodo za kosilo; pripravljen sem, tudi včeraj je bilo isto, in spremljal me je prostovoljec s prijave, zato... vrnem se v prostor za prijavo, mi rečejo: potrebujete elektronsko sporočilo, elektronsko sporočilo bo prispelo, morate priti ob koncu izmene... ah... moja izmena se konča ob 15:30, z začetkom ob 6:30... upravičen sem do enega ure počitka za kosilo... zato hočem svojo vrečko! Na žalost se tako razburim, da se eden od njih odloči, da me spremlja in mi dovoli vzeti vrečko... in še na žalost sem že poslal nekoliko pretirano sporočilo svojemu referentu! Kakšen prijazen človek... je prišel na dvorišče, da bi pomiril stvari, in mi je predlagal, da takoj jemo v šotoru... ampak raje grem na parkirišče, kjer

sem bil prej, sedim v avtu z odprtimi vrati in s travnikom pred seboj! Ker se je medtem dan spremenil, je fantastično sonce in lepo je biti na prostem! kdo hoče biti pod šotorom???? in preden grem, se grem opravičiti na prijavo... kakšna sramota!

Vrnem se na piazza della Repubblica k svojim prijateljem in zaplešem s svojo prijateljico Sarah, iz Gvatemale:

Prejel sem nalogo o povratku že nekaj časa nazaj, vendar še vedno klepetam, nato proti 14. uri grem nazaj v depot, mimo poti olimpijske bakle! Kakšna gneča! Fantastično... in jaz si predstavljam, da so tam zame, nagnem se skozi okno in blagoslovim! 😇🤣 Na srečo se zadržim...

Zdaj sem v depou, aplikaciji sem rekel, da sem prispel, opravljam odjavo in prejmem drugo nalogo: vrnitev v depot, smejem se, že sem v depou! V redu, grem naprej in odjava mi vrne napako... poskusim izvesti nalogo vračanja, ker mislim, da je to neka vrsta deadlock, vendar se mi zdi zapleteno, ne razumem, kakšno pot želi, da jo naredim... k vragu! Po zmedi s kosilom, tudi to! In namesto da bi šel na prijavo/odjavo, pošljem razburjeno sporočilo referentu... mislim, da je to norčevanje... namesto tega mora biti le okvara sistema, zamuda... ampak slabo mišljenje je zelo hitro! Nato se umirim in odločim, da grem v pisarno, fant z magičnimi rokami zaključi mojo izmeno, HVALA! in nato prosim za opravičilo referentu. Ne najdem ga, škoda sem mag v delanju slabih vtisov! Nato ga na srečo srečam na vratih pisarne in ga toplo pozdravim... upam, da sem to popravil, ampak kakšen vtis!

Ko grem iskat svoj avto na parkirišče metroja, je sončno! Fantastično, verjetno se je tudi moj dan obrnil in se je polepšal... grem, mislim na lepe stvari, sonce, metulje... sestopim po travniku... zdaj je suho. Za sabo slišim angleški glas deklice, ki se nekoliko boji zdrsniti... obrnem se in ji pomagam! vendar v zameno hočem fotografijo, počutim se malo kot posrednik! in jih je štiri! iz Louisiane!
Kakšen lep zaključek!

11. februar 2026: 4. izmena

13. februar 2026: 5. izmena

15. februar 2026: 6. izmena, sprememba vloge: VOZNIK -> TRANSPORT!

Danes mirna izmena se začne ob 10:00, izstopim zelo mirno, gremo na sprehod s kužki in pridem sem zelo zgodaj ob 9:30! In odkrijem, da se moja izmena začne ob 10:30, moram počakati vsaj do 10. Zunaj ostanem kaditi in nato, ko vstopim, vprašam nekaj, kar mi je rekla Federica prejšnji dan, kar me je pustilo nekoliko v dvomih: zdi se, da obstaja govor, da moram preiti na transport!

Ampak kaj je transport??? Vprašam na prijavi, kaj je ta glas.

Nihče nič ne ve 😳 sprašujem malo: transport je tisti prostovoljec, ki je tukaj na parkirišču avtomobilov in pomaga voznikom najti avto in ga urediti, delo voznika je lepo, ker rad vozim avto, ampak vseeno je zelo osamljeno, veliko časa čakaš v mrazu, ne daš ničesar!

No, poskusimo, vprašam, če lahko preidem na transport! Tukaj se odločamo o prehodu:

Ne zdi se mi slabo... delamo vsi skupaj, ekipa in končno bom imel nekaj kolegov, s katerimi se bom pogovarjal, smejal in govoril neumnosti.

Odprem za svoje prvo delo kot transport: pripraviti 2 avtomobila, ki sta pravkar vstopila v vozni park (vozni park Milano Cortina 2026), da ju lahko spravimo na cesto, praktično nalepiti identifikatorje na vetrobransko steklo in pomisliti, da sem prvi dan kot voznik želel odstraniti te znake, zdelo se mi je, da ovirajo pogled! ☺️

X-1
SAS

X-1
SAS
Alfa Romeo

In vseeno, kakšno zadovoljstvo je, ko pomagaš vozniku in
on prepozna, da si opravil dobro delo!
In dvorišče se hitro sprazni! Skoraj vse električne Juniorke (Alfa Romeo)
smo spravili ven...

Par novih kolegov... Matteo in Cristina

Ob kosilu, končno za mizo

HA 694FV

In to je moja skupina z vodjo v sredini!

Coca-Cola

MILANO CORTINA 2026

Vendar s to spremembo sem izgoril vse svoje izmene, ki sem jih imel kot voznik za paraolimpijske igre!Uf, bomo poskusili nadoknaditi!

16. februar 2026: Izmena 7 – Parkirišče K

Danes sem prinesel zložljivi stolček iz hiše in se usedel sredi parkirišča, kadil cigaro Avanti in pisal dnevnik za VittRos Sera!

„Veter piha med polnilnimi stebrički in čakam, da mi nekdo pove, kaj je v resnici transport.

Na parkirišču K

Nebo ni kalifornijsko.

Je sivo, nizko, kot da bi nekdo pozabil prižgati sonce.

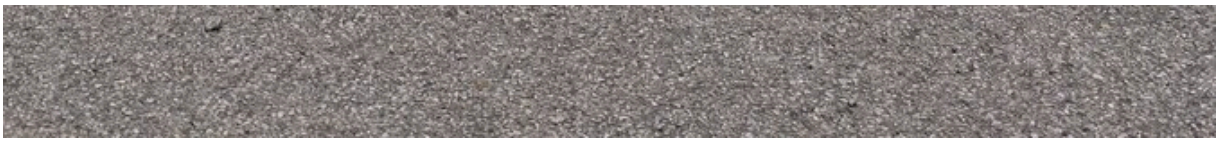
Sedim na zložljivem stolu med električnim polnilnim stebričkom in rdečim avtomobilom.

Čakam, da mi povejo, kaj je transport...

Medtem pišem...

Če bi imel steklenico, bi bila to ameriška literatura.

K
MILANO CORTINA 2026
plenitude
on the road

Namesto tega je samo transportna izmena. Parkirišče K.”

Avtor: prostovoljec 2026 Hemingway!

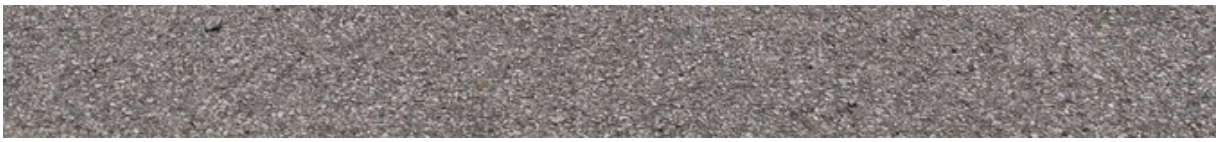
Spet sem Vitti in peljem Ulisseja na pranje, in kljub Googlemaps, ali morda prav zaradi njega, se znajdem na kmetiji na podeželju! Fra iz osebja mi pomaga in najdem avtopralnico, vendar nimam ključka za plačilo! Uf... Drugi prostovoljec bo prišel za mano in plačal dvakrat!

Vrnem se na stolček, da bom postal Haron za prevoz prostovoljcev do njihovih avtomobilov, pomagam jim s kablom za elektriko in jim zaželim dobro izmeno!

16. februar 2026: Izmena 7 – Parkirišče K (angleška različica)

Danes sem prinesel svoj zložljivi stolček od doma
in ga postavil naravnost sredi parkirišča, kadil cigaro Avanti in pisal svoj dnevnik za *VittRos Sera*.

K
MILANO CORTINA 2026
plenitude
on the road

„Veter premika med polnilnimi stebrički in čakam, da mi nekdo pove, kaj 'transport' res pomeni

Na parkirišču K

Nebo ni kalifornijsko.

Je sivo, nizko, kot da bi nekdo pozabil prižgati sonce.

Sedim na zložljivem stolu med električnim polnilnim stebričkom in rdečim avtomobilom.

Čakam, da mi nekdo pojasni, kaj je transport...

Medtem pišem.

Če bi imel steklenico, bi bila to ameriška literatura.

Namesto tega je samo transportna izmena. Parkirišče K."

– 2026 Prostovoljec Hemingway

Nato se vrnem k Vitti.
Vzamem kombi „Ulisse" na avtopralnico, in kljub Google Maps – ali morda zaradi njega – pridem na kmetijo na podeželju.

Fra iz osebja mi pomaga najti pravo mesto.
Ampak nimam ključka za plačilo! Uf...

Drugi prostovoljec bo prišel za mano in bo moral plačati dvakrat!

Nato se vrnem na svoj stolček, igram Harona – prevažam prostovoljce nazaj do njihovih avtomobilov, jim pomagam s polnilnim kablom in jim želim dobro izmeno.

18. februar 2026: izmena 8'

20. februar 2026: izmena 9' – zadnja izmena

Danes je zadnja izmena!
Uf... upal sem, da bo moja pustolovščina kot prostovoljec trajala še malo dlje.

Tudi ko se je zdelo, kot da prosiš za končno skupinsko fotografijo... Tudi ko je moj prvi vodja Transport vloge končal izmeno brez pozdrave, brez fotografije, brez trenutka zaključka. Morda je za koga samo delo. Zame ne.

Delo Harona mi je všeč. Prevažati voznike gor in dol, urejati avtomobile, vzpostavljati red v kaosu. Vozniki dajejo zadovoljstvo. In nekaj lepih fotografij s kolegi s prijave si odnesem domov.

Danes smo uredili avtomobile po zemljevidu. Voznik ob predaji ni hotel premakniti avtomobila: našel ga je tam, tam ga bo pustil. Čeprav smo mu razložili zakaj. Čeprav mu je Ismail rekel. Majhen nepotreben dvoboj.

In ko sem ga gledal, sem se spomnil, da sem tudi jaz pred dnevi, ob izhodu iz Foruma med treningom drsalcev, naredil približno isto stvar. Kakšna sramota. Morda bi morali vsi opraviti izmeno „na drugi strani“, preden se razjezimo.

Nato fotografije.
„Parkirnihi“ – Haroni: Terry, Giovanni, Matteo, jaz in Šef Ismail iz Pariza. Kakšni lepi smo.

Fotografija v prostoru za prijavo.

In končno tista končna, pri čemer sem uspel najti, koga sem lahko našel.

Premisleki:

Bilo je zabavno in razburljivo: najprej kot Voznik, nato kot parkirnihi.

Najvišji trenutek je morda minil, v zadnjih dneh pa je bilo manj dela. Včasih sem se celo počutil, kot da prosim za nalogo, samo da ostanem v igri.

Nato so zaprli izmene, s telefonskim klicem: „da vam ne bo dolgčas“.
Meni so vsaj telefonirali.
Elena je izvedela, ko se je pojavila v uniformi: že ni bila več na izmeni. Morala bi preveriti spletno stran. Brez obvestila. Brez opozorila.

Ni šlo za izgubljeno izmeno.
Gre za občutek, da si malo neviden.

Na tako velikem dogodku je morda neizogibno postati polje v datoteki.
Ampak za vsakim poljem je nekdo, ki je dal čas, energijo, navdušenje.

Prostovoljec ne prosi denarja.
Ne prosi za privilegije.
Samo prosi, da se počuti kot del nečesa.

Ko postane celo skupinska fotografija zapletena, malo boli.

Pa vendar...

Nismo samo značke.

Zvesti spremljevalci

Terry, Giovanni, Matteo, Emma, Tarik, Ismail.
Cigara “Avanti”.
Steklenica s slivovko.
Delo pri VittRos Sera.
Neustavljiva domišljija.

Za zaključek, napisal sem pesem v slogu „Born to Run“, zame in za vse: igra se ni končala... samo spreminja se.

„In jutri se spet odpravimo drugam, gremo Vitti!“

(Priznanje: pomagala mi je umetna inteligenca 😉)

🎹🎸 SUNO PROMPT – Različica „Born To Run“

Slog:
Heartland rock, energija 1970-ih arena rocka, navdihnjeno z Bruceom Springsteenom „Born to Run“. Veliki bobni, dinamično klavir, električna kitara z reverbom, močna bas linija, navdušujoč finalni refren, subtilna harmonika v uvodu/odjavu.

Razpoloženje:
Melanholično, a upanje. Konec poglavja, ne konec zgodbe. Zimska svetloba se spreminja v sij sončnega zahoda. Čustveno, a odporno.

Tempo:
Srednje-visok tempo (104–112 BPM), dinamičen ritem, naraščajoča intenzivnost proti finalnemu refrenu.

Vokalni slog:
Hrapav ameriški moški glas, strasten in rahlo dramatičen. Italijanske vrstice izgovorjene s toplim ameriškim naglasom, iskreno, a nepopolno.

Atmosfera:
Prazno parkirišče ob mraku, veter, prižigajoče se rumene luči, občutek gibanja naprej.

🎶 Naslov: Zadnja izmena na Parcheggio K

Zbudil sem se zgodaj spet s psi
Postelja napol narejena, ampak v redu je
Seneca teče kot da se svet ne bo končal
Kot da cesta še potrebuje vožnjo.

Sono al Parco con i cani,
il letto è mezzo fatto ma va bene così,
il vento passa tra le colonnine,
e io mi sento ancora qui.

Rekli so, „Nič več, nobene več izmene“
Preveč rok, preveč koles
Ampak stal sem tam s toplim motorjem
In nekaj resničnega.

Mi hanno detto “non c’è più turno”
ma io ero pronto a partire,

Caronte senza fiume adesso
non ha smesso di sentire.

🎶 Veliki refren (v slogu Born To Run)

Hej!
Parkirišče utihne
ampak motor v mojem prsih še teče
Lahko prekličete vse moje izmene
ampak ne morete preklicati tega, kar sem postal.

Hej!
Če nocoj reka presahne
Našel bom drugo obalo
Caronte ne izgine
Samo malo več vozi.

Prižgal sem cigaro v jutranjem vetru
Slivovka gori v mojih prsih
Pišem zgodbe med belimi črtami
Poskušam dati vse od sebe.

Ma io non sono solo un badge
non sono un numero in più
sono quello che ti accompagna
quando non sai dove vai tu.

🎶 Finalni refren – večji, svetlejši

Hej!
Parkirišče je tiho
ampak slišim jutri, da me kliče
Rumene luči zasvetijo
kot majhna večnost.

Hej!
Zadnja izmena ali ne
Še vedno sem pripravljen voziti
Caronte spremeni reko
ampak moški znotraj preživi.

Znano je le, da mu je ime Vtig!!!!!

Vtig s svojim osebnim WRX STI, in nato še Vtig in njegov novi prijatelj!

🎶 Oddelek „Besedila pesmi“

Zvočna podlaga teh dni je zbrana tukaj.
Če hočeš, jo lahko odneseš s seboj.
💿 *Prenesi celoten album – MiCo 2026*

Naslov: Heartland rock „Springsteen vibe“
🎤 ***BESEDILA***
Govorjeni uvod (tihi glas):
No California sun today.
Just wind between the cars…
and something burning in the chest.
1. kitica:
I’m sitting on a folding chair,
on concrete, steel, and winter air.
No golden coast, no palm-tree light,
just a badge and a restless night.
I don’t need a bottle in my coat,
I’ve got a promise in my throat.
When the city calls, I answer strong—
we keep the moving world moving on.
Predrefren:
And when you ask me where we go,
I point ahead and I say “let’s roll.”

One more ride, one more mile—
we'll get there, friend... just smile.

Refren:

Hemingway and Charon,
at parking lot K—
ferrying dreams and volunteers
along the Olympic way.
No ocean breeze, no whiskey flame,
but the fire still feels the same.
Volunteer heart on fire and free—
Milano-Cortina 2026!

2. kitica:

Some wave you through, some guide the lines,
some bring you coffee, kill the time.
Different faces, same heartbeat,
same cold hands, same warm street.
We're not headlines, we're not gold,
but we're the story getting told.
From early dark to morning light,
we carry people into night.

Most (gradnja):

Hear the engines, hear the crowd,
hear the quiet under loud.
If you lose your way, take my hand—
we're building hope across this land.

Končni refren (večji, z „hej!"):

Hemingway and Charon— (hey!)
at parking lot K— (whoa!)
ferrying dreams and volunteers
along the Olympic way!
No ocean breeze, no whiskey flame,
but the fire still feels the same.
Volunteer heart on fire and free—
Milano-Cortina 2026!

***Odjava (klicanje)**:*

Two-zero-two-six! (hey!)
Two-zero-two-six! (whoa!)

STRUKTURA:

Uvod (govorni) → 1. kitica → Predrefren → Refren → 2. kitica → Refren → Most (gradnja) → Končni refren (večji) → Odjava vrisk.

Naslov: Hemingway & Charon 2026 "zgodnji Dylan"

🎤 ***BESEDILA***

Uvod (govorni, globok čustven glas)

Tukaj ni sonca Kalifornije.
Samo veter med polnilnimi postajami.
Toda duh... duh gori.

1. kitica (italijansko)

Sono seduto su una sedia pieghevole
tra asfalto e cielo grigio.
Non c'è il sole della California,
ma c'è un fuoco che non è finto.
Ho un badge che vale un romanzo,
un turno scritto sul cuore.
Non porto whisky nella tasca,
porto spirito olimpico e onore.

Refren (italijansko – močno)

Hemingway e Caronte
nel parcheggio K!
Traghetto sogni e volontari
da qui fino a là!
Non c'è mare, non c'è whiskey,
ma c'è fiamma dentro me.
Volontario fino al cuore,
Milano-Cortina 2026!

2. kitica (angleško)

I'm sitting on a folding chair
between cold asphalt and grey sky air.
No California sun above,
but something burning — Olympic love.
A badge that feels like a book to write,
a shift that carries quiet light.
No bottle hidden in my coat,
just spirit rising in my throat.

Refren (angleško – velika energija stadiona)

Hemingway and Charon
at parking lot K!
Ferrying dreams and volunteers

along the Olympic way!
No ocean breeze, no whiskey flame,
but something stronger just the same.
Volunteer heart on fire and free,
Milano-Cortina 2026!

Končni refren (mešano, eksplozivno)

Hemingway! Caronte!
Drug ob drugem stojimo!
Volontari per sempre,
roko v roki!
Milano! Cortina!
Naj igra pihalni orkester!
Duh iger večno –
2026, hej!

STRUKTURA:

Uvod (govorni kinematografski) → 1. kitica (italijansko) → Refren (italijansko) → 2. kitica (angleško) → Refren (angleško) → Most (instrumentalni dramatični build z akordeonom in crescendo pihal) → Končni refren (mešano italijansko/angleško, eksplozivni konec)

✍️ UbiOne Kenobi · editor · 11 Mar 2026